

VIERA
DO
VRECKA

Peter Bučány

PREJDEŠ UCHOM IHLY?

db

O bohatstve a prosperite

Peter Bučány: *Prejdeš uchom ihly?*
© Vydavateľstvo DON BOSCO 2026

Fotografie iStock by Getty Images (obálka, s. 4, 50, 57, 62, 66),
pixabay.com (s. 14, 18, 23, 26, 30, 41), Peter Bučány (s. 8, 36),
Adobe Stock (s. 44)

Grafický návrh Braňo Gajdoš

Zodpovedná redaktorka Oľga Marková
Jazyková úprava Mariana Páterková

Vydalo Vydavateľstvo DON BOSCO,
Miletičova 7, 821 08 Bratislava,
v roku 2026 ako svoju 745. publikáciu
a ako 155. knihu v edícii Viera do vrečka.

Všetky práva k tomuto dielu sú vyhradené.

www.donbosco.sk
vieradovrecka@donbosco.sk

ISBN 978-80-8074-603-2

Obsah

Úvod	4
Sila bohatstva	8
Bohatý a slávny – Siete, z ktorých niet úniku – Predátor – Radostná zvesť – Nové „evanjelium prosperity“	
Prosperita v Biblii	26
Poklady v nebi – Ľudské a neľudské – Kľúče od dverí – Súčasť vykúpenia – Prvá lekcía – Škola kríža – Poslední – Kto nás zachráni?	
Nový život s Bohom	50
Zmena chuti – Narušenie hriechom – Stať sa menším – Najzreľšie ovocie – Plnosť pre každého	
Bod zlomu	66
Použitá a odporúčaná literatúra	71

Úvod

PREJDEŠ UCHOM IHLY?

Dnes ráno vstal zavčasu. V noci nemohol dobre spať. Prebúdza sa. Obliekol si bielu košeľu, uviazal viazanku a uvaril kávu, ako to robil už niekoľko rokov. Rozviedol sa s manželkou, keď deti ešte neboli plnoleté. Odvtedy žije viac-menej sám, pre svoju prácu, ktorá ho naplňa.

Do kancelárie dorazil trochu skôr, ako bolo jeho zvykom. Pripravil si poradu pre vedúcich prevádzok svojej firmy.

Odrazu mu prišlo nevoľno. Pocítil silný tlak na hrudi a odpadol. Kolegovia ihneď zavolali rýchlu pomoc, ktorá naozaj prišla rýchlo. Záchranári sa mu pokúšali pomôcť, oživiť srdce, robili, čo vedeli, ale tento zápas o život prehrali. Odišiel...

O niekoľko mesiacov neskôr Silvia s Jakubom sedeli v kreslách na notárskom úrade. Pani notárka si zobrala slovo a oznámila im, že sú jediní dedičia majetku po svojom otcovi. „Zákonný podiel každého z dedičov predstavuje podiel vo veľkosti jednej polovice, teda dedíte každý jednu polovicu,“ vysvetlila. A pokračovala: „Hodnota majetku po vašom otcovi činí dvadsaťpäť miliónov osemstošesťdesiat tisíc eur.“ Súrodenci sa v tej chvíli zarazene pozreli na seba. Vedeli, že otec bol majiteľ firmy – a nie malej –, netrpel núdzu, ale že mal takýto majetok... to bolo pre nich prekvapením.

Tak ako sa v jednom okamihu zmenil život otcovi, tak sa v tom istom okamihu zmenil život jeho už dospelým deťom, hoci si to teraz ešte nedokázali uvedomiť.

Ľudia radi čítajú, počúvajú takéto príbehy našich dní. Prečo by aj nie. Všetkých sa nás po celý život dotýka niečo veľmi silné, čo má až magickú moc zmocniť sa nás, prinášať rastúce potešenie a zmeniť naše vnútro, postoje, zmýšľanie, vzájomné vzťahy a naše konanie. Bohatstvo.

Sila bohatstva

PREJDEŠ UCHOM IHLY?

Sfúkol päť sviečok na narodeninovej torte. Všetci prítomní mu nadšene zatlieskali. Darček bol v neveľkej krabici previazanej ozdobnou stužkou. So široko roztvorenými očami ho rozbalil. Oboma rukami siahol dnu a potom zo škatuľky pomaly, veľmi pomaly vytiahol biele tučnučké keramické prasiatko. Lukáškovi sa zjavil na tvári širokársky úsmev. Bola to pokladnička. Každý z neveľkej spoločnosti mu do nej hneď vhodil nejaké tie mince. A hoci oslava pokračovala, oslávenec v ten večer darček už z ruky nepustil. Všade po dome chodil s ním. V tú noc dokonca prasiatko spalo úplne luxusne – v chlapcovej posteli.

Na druhý deň mu našiel skrýšu, aby mu ho v jeho neprítomnosti – kým bude v škôlke – niekto neukradol. Dal ho pod posteľ. A potom už každý večer, skôr ako šiel spať, dal sa na štyri a pohľadom pod posteľou skontroloval, či je jeho poklad na správnom mieste.

Túžba vlastniť je v človeku jednou z troch síl, ktoré ho natoľko prenikajú a naplňajú, že mu určujú vlastnú cestu života. Túžby mať, byť a užívať si nás po celý život vedú, aby sme získavali majetky, dosahovali slávu a dopriali si takú dávku potešenia, akú sme schopní zvládnuť.

Už ako deti sme vnímali, že veľkým potešením sú pre nás darčeky, ktoré sme dostávali. Vytvárali sme si skrýše, kde sme ich ukrývali. Boli to pre nás skutočné poklady: kamienky, paličky, skielka, autíčka. Neskôr sme prišli na to, aké potešenie nám dokážu urobiť drobné mince v pokladničke, za ktoré si môžeme kúpiť

sladkosť podľa svojej chuti. A ako rýchlo sme dokázali „narásť“ za jeden jediný deň, keď sme si otvorili vlastný účet v banke a vložili naň prvé zarobené peniaze za brigádu. Aj dnes nás vedie táto sila – vlastniť –, aby sa okolo nej točil náš každodenný život.

Dieťa po narodení veľmi rýchlo inštinktívne „pochopí“, že držať niečo v rukách je potešujúce. Najskôr, aby sa s tým hralo, ale vzápätí, aby si to privlastnilo. Takto sa aj cumlíky, hrkálky, lepoprelá, hračky stávajú súčasťou jeho života až natoľko, že ak mu ich odoberiete, vyjadrí nevôľu a spustí sa hnev, krik, plač.

Veci sa stávajú súčasťou našej osoby. Rovnako to funguje aj v dospievaní, keď oblečené tričko s nápisom „tričko“ a biele sneakers [sníkrz] na nohách tvoria súčasť mladého človeka. Bytostne sa s vecami identifikujeme, a tým sa stávajú súčasťou nášho „ja“. Privlastňujeme si ich, aby sa stali naším vlastníctvom. A privlastniť si človek dokáže všetko, čo mu dáva zmysel, buduje ego a prináša potešenie, nevynímajúc ani osoby. Potom sa k tomu správame ako k svojmu vlastníctvu, nad ktorým máme moc. Môžeme si s tým nakladať, ako chceme a kedy chceme, podľa svojej ľubovôle.

Magická sila vecí, ktoré vlastníme, spočíva najmä v tom, že si človek svoju dôležitosť pred svetom, svoju vlastnú hodnotu dokáže veľmi rýchlo odvodiť od toho, čo má a koľko toho má. Akákoľvek príležitosť dosiahnuť viac, možnosť získať viac, sa stáva výzvou, ktorú vníma, že neslobodno premrhať. Prečo je to tak? Prečo tak veľmi bažíme po tom, čo ešte nemáme, a ak to máme, veľmi často chceme mať viac? Doslova niečo v nás nás ženie, duša po tom pachtí a neuspokojí sa s tým, čo už predtým získala. Chceme mať viac. Ešte toto tričko,

potom ďalšie, ešte inej farby, strihu, výstrihu. Auto, neskôr nový model, potom iný, ekonomickejší, rýchlejší, pohodlnejší na dlhé cesty, jedno do rodiny, potom dve...

Ani si to neuvedomujeme, ale s každou novou získanou vecou sa v nás spúšťa nová a nová dávka dopamínu, ktorá nás poteší, zlepší náladu, zo sivého dňa urobí slnečný a z bezsennej noci radostný čas.

A nielen to. Hmotné veci nám vedia pomôcť dostať sa do určitej skupiny ľudí, ktorí vyznávajú určitý druh filozofie, žijú vlastný štýl života a neraz sa radia aj k určitému náboženskému smeru. Takže pred advokátskou kanceláriou márne budete hľadať ojazdenú škodovku alebo malú fiatku. Niektoré sociálne skupiny ľudí sa tvoria na základe značky auta, druhu spoločenských vecí, značiek oblečenia, vlastnej jachty kotviacej v Stredozemnom mori, súkromného lietadla...

Aj po otvorení Biblie už v jej prvých kapitolách vnímame u praotcov – Abraháma, Izáka, Jakuba –, že zo všetkého najlepšie rozumeli stádam, zlatu, striebru, voňavkám, pasienkom, vlastnej pôde. Boh, ktorý pozná túžby človeka, im umožňuje práve prostredníctvom darov zeme, množstva stáda, potomstva, zaslúbenej zeme vnímať, že ich vedie a požehnáva. Takto Boh napríklad v Abrahámovi využije túžbu vlastniť na to, aby ho poznal ako štedrého a starostlivého. Z Božej strany sú to prvé kroky k človeku, k tomuto praotcovi viery, v ktorých rozbaľuje svoj tajomný život. Na počiatku viery v ľudstve teda stojí prosperita hmotných vecí ako darov a náklonnosti od Boha. Hlbšie poznanie o Neviditeľnom a Večnom, ktorý sa z času na čas prihovára človeku, v tejto chvíli Abrahám nedokáže prijať. Boh sa bude člo-

veku postupne odkrývať a rozbaľovať tajomstvo svojej nezištnej lásky až po samý vrchol, ktorý sa odohrá v Jeruzaleme na Kalvárii. Dovtedy však musí ešte veľa vody pretiecť v Jordáne a človek bude potrebovať veľa vecí pochopiť o sebe a živote.

Bohatý a slávny

Stáli sme pri dverách na ulicu. Lúčil som sa s návštevou priateľa, ktorý mi narýchlo dal otázku, aké sa často podobajú rečníckym otázkam: „Čo hovoríš na Epsteinove spisy? Vieš, vedel som, že je to vo svete zlé, ale že až tak!“ V odpovedi, ktorú si sám dal, som vnímal veľké rozčarovanie, akési precitnutie, čo ma, samozrejme, naštarovalo, aby som zistil, čo je to zasa vo svete za čierne mračno.

Obrovské množstvo strán dokumentov, tisíce videí a desaťtisíce fotografií, z ktorých sa dozvedáte informácie, ktorým nemôžete uveriť a miestami je vám z nich zle. To je materiál, z ktorého som sa počas niekoľkých dní snažil pospájať si udalosti okolo skloňovaného mena Jeffrey Epstein. Uvedomil som si, že s veľkou pravdepodobnosťou ide o doteraz najväčší škandál 21. storočia. Trval štyridsať rokov. Takže počas nášho života sa tu dialo niečo, o čom drvivá väčšina ľudí ani len netušila. Epstein bol podľa českej novinárky a odborníčky na politický marketing a dezinformácie Alexandry Alvarovej akýsi „darknet“ v ľudskej podobe, teda trhovisko, kam ktokoľvek z organizovaného zločinu, tajných služieb a vlád mohol prísť (na Epsteinove večierky) a získať, nakúpiť si kompromitujúci materiál na vplyvné osoby alebo citlivé informácie, ktoré bežne nesmú byť prístupné.